

„STRAŽA“

Izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 99.

Maribor, dne 31. avgusta 1910.

Letnik II.

Hribar.

Ljubljana, 30. avg.

Hribarjeva afera je prinesla zopet presenečenje. Med tem ko se je po pisanju „Slovenskega Naroda“ in iz sklepov narodno-napredne stranke moralo s sigurnostjo sklepati, da Hribar, kateremu se je prepustila odločitev, nove izvolitve ne bo sprejel, se je pa zgodilo sedaj nasprotno: Hribar je bil, kakor je bilo pričakovati, zopet izvoljen za župana in je izvolitev sprejel.

S tem je stopila vsa afera v nov štadij. Vlada bo prisiljena nastopiti z vso odločnostjo proti ljubljanskemu občinskemu svetu. Skoro ne moremo misliti, da bi se vlada, ki pri vsem svojem vdejstovanju kaže svoje protislovensko-absolutistične težnje, vstrašila zadnjega koraka: razpustila bo občinski svet! Sedanji krivični režim bo šel v svoji nestrpnosti v kljub protestu S. L. S. (gotovo dalje in se ne bo plašil kršiti pravic avtonomnega mesta.

Mi ne moremo drugače kakor da strogo obsojamo tako Slovanom sovražno vladno postopanje. Vsak avtonomen zastop ima pravico v lastnem delokrogu svobodno odločati, in vsako kršenje te pravice moramo imenovati nasilje.

Ne moremo si pa kaj, da bi pri tej priliki ne ožigosali postopanja naših liberalcev, ki se hočejo za par judeževih grošev vdinjati nemško-nacionalnemu sistemu, in napadajo sedaj obstrukcijo naših poslancev, za katero so sami glasovali in so jo v začetku tudi v svojih glasilih odobrvali. Povedati moramo tudi liberalcem, da so vso afero sami zakrivali. Zakaj pa pustijo posredovanje v takih zadevah, ki potrebujejo odločnega in energičnega moža, hofratu Ploju? Nismo sami v obsojanju tega vladinoveškega poslanca. Liberalni mladini, ki so jim razmere gotovo dobro znane, pišejo, „da če noče biti Ploj umazan, bo moral pojasniti, kdo je vodil pogajanja in kdo se je dogovarjal z ljubljanskimi kavalirji.“

Samoumevno, da vladinovec ne bo izpeljal kakih zadev v smislu narodovem. Tako se je tudi res zgodilo, vse posredovanje je bilo brezvpešno. Hribar ni bil potrjen.

Sedaj ko začenja Ljubljana boj proti vladi, se mora pokazati moč liberalne stranke. Ali bo dovolj močna, da vodi boj tako, da izpade častno za slovensko stvar? Zelo dvomimo, ker poznamo predobro o-mahljivost liberalnih politikov. Bojimo se, da bo ta

boj, ki ga je v Ljubljani gospodujoča liberalna klika z zopetno izvolitvijo Hribarja pričela, koristil samo nemškemu elementu v Ljubljani. Veseli bomo, če se bomo motili. Toda liberalna politika je svoje vojske vedno tako vodila, da so prinesle nesrečo za slovenski narod, in zato nam vstaja tudi ob tej priliki bojazen.

Prezreti pa tudi ne smemo, da gre Hribar kot slabejši v boj proti Schwarzu. Na Hribarju je obviselo očitanje, da je on dal pozvati pri septemskih dogodkih vojake na ulico in da je torej on morilec Adamiča in Lundra, ne pa Schwarz, katerega je skrjala krivila vsa liberalna stranka. Oražnove krvave manšete bi se morale polisniti morilcu Hribarju pod nos. Septemski dogodki so še vedno najvišjim krogom v spominu, ki ne pozabijo, da je vojaštvo streljalo na mirne državljane. In to vojaštvo je zahteval Ivan Hribar. Pozneje je značajni mož hotel to utajiti, a se mu je dokazalo nasprotno, in tudi to je naredilo zelo slab utis na zgoraj.

Mi želimo le eno, da bi v dvoboju Hribar-Schwarz slovenska stvar ne trpela škode.

Zopet nova nemška šola.

Št. IIj v Slov. gor., 30. avg.

Vas Ciršak ob Muri v šentiljski župniji je daleč na okrog znana, da gospodarijo v njej vzorni naši krščansko misleči slovenski možje. Nekaljena sloga in krepka enotnost sta glavna znaka te naše obmejne občine. Vsaka volitev se je izvršila enoglasno. Popolnoma slične razmere vladajo v sosedni veliki občini, v Selnici ob Muri.

Slovenski značaj teh dveh obmejnih slovenskih občin je pa bodeč trn v peti nestrpnih Nemcev in njihovih ponemčevalnic, šulferajna in Südmarke. Neki Gordon, učitelj in protestant, ki deluje na šentiljski šulferajnski šoli, je hodil tako dolgo v Ciršak, da je pregovoril nekega priseljenega posestnika, da je dal svojo hišo v najem nemškemu šulferajnu, ki jo hoče preurediti za šolo.

V Ciršaku je nastalo vsled te nakane veliko razburjenje. Vse je vznemirjeno. Celo pošteni Nemci se z vso silo zoperstavljajo nameri nemškega šulferajna. Neki Nemeč je odločno izjavil: „Mi nočemo samonemške šole, mi hočemo, da se naši otroci, ker morajo živeti na slovenski zemlji, nauče tudi slovenskega jezika.“

vade in razvade pozna, pozna tudi gospodarstvo, čemu bi ga ne vzela?

Ali sedaj — kakor bi trenil — ji je prišlo v glavo, da Florijana ne mara. Ko se je spomnila sodnijskega obroka v sredo, ko bo kmet izročil Florijanu posestvo, ji je vsled bojazni stopala kri v glavo. V nedeljo bo oklicana s Florijanom in Gregor še živi in se bo vrnil. Gregor!

Svojih težkih dušnih bojov ni hotela razodeti Albini. — Devico Marijo in sveto Ano je prosila pomoči.

Kar zagleda na poti široki hrbet in nad njim znani širokokrajni klobuk kmeta Grabotke; hrbet in klobuk sta pa sedela na mejniku pred travnikom in se nista ganila.

„Stari Pankracij mi bode pomagal — prav gotovo mi bode pomagal —“, ta misel je šnila Marijanki v glavo.

„Tu je moj gospodar in iti moram z njim. Gotovo čaka Florijana, ki sedi v krčmi in ne pride“, pravi Marijanka Albini, ki se veselo zasmee in odhiti po mehki poti. Marijanka se ojuhači in potrepnje kmeta po rami.

„Hej, stric“, mu zakriči na uho. Grabotka se obrne s svojo debelo glavo in gleda mladenki v oči. Nekaj kakor smeh mu igra okrog kocin na bradi.

„Florijan še ne pride kmalu. Dobil je fantovsko družbo v gostilni“, kriči mladenka.

Starec se nejevoljno namrdne.

Sklenil je ravnokar v svoji počasni glavi — tukaj na polju, kjer ga Rotija ne moti — vprašati Florijana, če resno misli na ženitev in na sodnijski obrok prihodnje sredo. Zato je bil sedel na mejnik in čakal.

Florijan pa ni prišel. Starec je jezno pljunil na pot in je premišljal, ali bi še čakal, ali bi šel domov.

Lov na otroke se je že pričel. Zanimivo je, da ne vprašujejo starišev, ampak kar šolske otroke same, če se dajo vpisati v to šolo. Obljubuje se otrokom vse: obleka, obed, šolske potrebščine in druge vabljive reči. Tudi čez Muro hočejo prevažati otroke v šolo. Z eno besedo: dela se z vsemi dovoljenimi in nedovoljenimi sredstvi, da bi se vlovilo nekaj otrok.

Ta drzna namera šulferajna je, kakor se vidi, skrbno pripravljena. Mrzilo je propagatorje vsenemštva in protestantizma, da se na noben način ni dalo zabiti kako zagozdo v slovenski Ciršak in Selnico. V šentiljsko šulferajnsko šolo je izjemoma hodil le po eden ali dva otroka iz Ciršaka. V Selnici se pa je vpliv šulferajnske šole na Sladki gori zelo zmanjšal radi živahnega narodnega dela. Da bi imeli več vseh, zato hočejo Nemci osnovati lastno šulferajnsko šolo.

S šulferajnsko šolo se bo v Ciršak in Selnico začela vsiljevati tudi Südmarka s svojo protestantsko propagando.

Kaj storiti?

Povejmo ljudstvu, kako neizmerno škodo bo prinesla ta nameravana šola občini in davkoplačevalcem. Vzdrževanje šole bo šulferajn sčasoma gotovo vsilil občini in ta bo trpela potem pod veliko težo novih bremen. A ne le gmotno bomo trpeli, temveč tudi narodno in versko.

Največja škoda pa bo pri mladini. Duševni revčki, analfabeti bodo izšli iz te nove mučilnice, ki ne bodo znali ne slovenski in ne nemški.

Dobiček od vsega bo imel, če se šola posreči, samo protestantovski Nemeč, ki se bo smejal v pest, ko bo nas vsužnil in namesto dosedanjega miru in prijateljstva bo prišel v občino preprij in nesloga.

Storiti moramo vse korake, da preprečimo to nemško nakano. Poskrbeti moramo, da se paralizira vpliv nemške šole. Vrlji Cirberžani bodo svoje storili! Oni itak ne marajo šulferajnske šole, ki hoče širiti nemštvo in protestantizem.

Še en shod.

Šmartno na Pohorju.

V nedeljo dne 28. t. m. je priredil gospod dež. poslanec Peter Novak pri nas shod, ki je bil prime-roma dobro obiskan.

Prav nazorno je stavil gospod govornik svojim volilem pred oči delovanje naših poslancev v dežel-

Toda hitreje kakor on, je premislila Marijanka, da se bo mati vseeno kregala, naj že prideta pozneje ali preje. Zato je vseeno, če se tudi nekoliko pomudita na polju.

Marijanka se vsede poleg starca v travo. Grabotka, ki je še vedno mislil, ali bi šel domov, ali bi ostal, jo pogleda postrani. Ona pa potisne rožnati robec nazaj na vrat, primakne svoje rudeče ustnice starcu na uho in zakriči:

„Stric, ali vam je veliko na tem, da se Florijan in jaz vzameva?“

Grabotka jo pogleda prestrašeno. Čemu je mladenka pričela govoriti ravno o tem, kar se je sam mislil pomeniti s Florijanom?

Ko ji Pankracij ni odgovoril, je Marijanka nadaljevala:

„Saj sem še mlada in lahko čakam. Tudi Florijan še lahko čaka; če vi nočete, potem ni treba, da bi se kedaj izpremenilo — vse naj ostane pri starem!“

Starec vzdihne globoko in z veliko težavo prične odgovarjati.

„Vse pri starem — no — prav — toda —“ Nehal je govoriti, ker se je zbal, da bi ne zinil nekaj, kar bi ne bilo prav.

Marijanka je bila posebno pogumna. Odločevala se je njena bodočnost.

„Govorila bom z gospodom učiteljem. On me ima rad. Bila sem njegova najboljša učenka. In jutri vam bom povedala, kaj sem opravila pri gospodu učitelju, jutri zvečer — tukaj na travniku, kjer naju ne sliši mati. Ali vam je prav?“

Kmet je pomajal z glavo in kimal. Premišljeval je, ali bi kaj odgovoril na to, ali bi molčal. Pa si je mislil:

„Kar bo prišlo, bo prišlo — kaj pomaga govorjenje?“ — In je molčal.

(Konec prihodnjic.)

PODLISTEK.

Sodnijski obrok.

(Dalje.)

Napol mestno, napol kmečko oblečena dekle, s korbico v roki, gre mimo.

„Albina!“ kliče starka, „ali si videla, če se je pripeljal Gregor?“

Dekle obstane.

„Gregor? Odkod pa bi prišel?“

Zasmeje se in zmaje z glavo, nato se obrne k Marijanki:

„Blede se ji v glavi . . .“

„Ne, ne, Gregor pride, res pride — če ne danes, pa drugikrat, saj je pisal“, de Marijanka, vedno še nekoliko zardela.

„Ni mogoče! Saj so vendar pravili, da je bil ubit pri nekem velikem pretepu. No, meni je vse eno. Na dom se mi mudi. Moja gospoda v mestu mi je dala danes prosto; nekaj nesem svojim ljudem“, in je pokazala na korbico v roki.

Marijanka, ki je imela isto pot, se ji je pridružila, starka pa se je zopet sključila ob jarek in je čakala prihodnjega vlaka.

Med potom je pripovedovala Albina, kaj se vse vidi v mestu, in Marijanki je postajalo srce težje in težje. Albina je kramljala tako veselo, škrjančki so se radovali nad poljem.

Marijanki pa je bilo, kakor da ne bo nikdar več vesela, nikdar več. Ni mogla razumeti, zakaj je vedno mislila na to, da postane žena Florijanova. Seveda, mislila je, da je Gregor umrl.

Ona je bila še mlada in mati ji je prigovarjala. Zato je mislila: enkrat se moram omožiti, pa naj že bo Florijan ali kdo drugi, vse eno. Florijanove na-

nem zboru. Razjasnjeval jim je, kako je deželni zbor sestavljen, kako se tam deluje, zlasti pa jim je živo pokazal pomen in vzrok obstrukcije in neumorno delavnost in hrabrost naših poslancev.

Z veseljem srcom so sledili zborovalci govornikovim besedam.

Ko je govornik končal, potožili so mu prav zapužno svoje težnje glede cest, občinskih poti in tudi glede šolskih počitnic, ki še pri nas vedno niso o pravem času.

Ker je gospod poslanec obenem tudi ud okrajnega zastopa, jim je na ta vprašanja dal prav dobra navodila, kako vse to doseči.

Obisk gospoda poslancev in njegov govor je res vse zadovoljil in vzbudil v zborovalcih novo zaupanje do poslancev S. K. Z.

Na občno željo se mu tukajšnji gospod kaplan zahvali za njegov obisk, obljubi, da hočejo zborovalci tudi nadalje, a še z večjo vnemo kakor dosedaj stati na strani krščanskih poslancev in to pokazati zlasti ob volitvah.

Sprejeta resolucija se glasi:

„Zborovalci na shodu v Šmartnu izrekajo svojemu poslancu gospodu Petru Novaku, kakor vsem poslancem Slovenske kmečke zveze popolno zaupanje. Odobravajo pred vsem pogumni nastop slovenskih poslancev v boju za pravice slovenskega naroda. Vstrajajo naj na začetnem potu in branijo z vsemi svojimi duševnimi in telesnimi močmi, da se nam še to malo pravice, ki jih imamo, ne odvzame. Živeli poslanci Slovenske kmečke zveze!“

Pred vsem je bilo obudovati, kako mirno in z navdušenostjo so se zborovalci udeležili tega shoda. Niti sluha ni bilo več o obnašanju, kakor so ga kazali Šmarčani za časa kandidature dr. Dominkuša in dr. Radeja. Izza tega časa živi v spominu še namreč mnogo žalostnih dogodkov, ki je pa boljše, da jih pozabimo. Pozabila jih je menda že tudi bistriška žandarmerija in nemškutarski slovenjebistiški purgariji.

Vse kaže, da se tudi na naših zelenih Pohorskih planinah že svita; skoro, skoro bo beli dan. To pokažemo še v prav kratkem času.

Politični pregled.

Sestanek ministrov.

Včeraj dne 30. t. m. sta se sestala v Solnogradu naš zunanji minister grof Aehrenthal in italijanski zunanji minister San Giuliano.

Imela sta podrgo uro trajajoč razgovor, o katerem vsebini pa ni še nič znanega. Brzko sta eden drugemu dokazovala, kako veliko in tesno je prijateljstvo (?), ki veže Avstrijo in Italijo.

Hribar sprejel.

Z veliko radovednostjo pričakovana volitev novega župana v Ljubljani se je zvršila.

Včeraj dne 30. t. m. je imel občinski svet sejo, ki je imela kot dnevni red edino točko: volitev župana. Podžupan dr. Tavčar je otvoril sejo in prešlo se je takoj na dnevni red. Hribar je bil izvoljen s 22 glasovi. Nekaj občinskih odbornikov je manjkalo.

Po izvolitvi je imel Hribar daljši govor, v katerem je razlagal vzroke, radi katerih ni bil potrjen. Navajal je v prvi vrsti septemberske dogodke in potovanje v Petrograd.

Navzoče liberalno občinstvo mu je prirejalo demonstrativne ovacije.

Laška univerza.

Znana revija „Danzers Armee-Zeitung“ na Dunaju prinaša v številki 32. in 33. z dne 11. t. m. jako pomenljiv članek pod naslovom: „Nochmals die italienische Universität in Triest“, v katerem pravi, da se v Avstriji pri vsakokratnem dovoljevanju državnega proračuna še nikdar ni sklenila tako brezobrazna in nedomorodna kravja kupčija, kakor je ta radi italijanske juridične fakultete in naglašala, da so pravi predstavitelji laške ideje v Rimu, ki vedno hujskajo v imenu starodavne kulture naše neodrešene Italijane. Naslednje stavke moramo dobesedno priobčiti:

„Gotovo zahteva kultura svoje pravice od nas; ali ustanovitev italijanskega vseučilišča na avstrijskih tleh pomeni, dokler ne dobi 3 in pol milijona Rusinov in prav toliko Rumunov svojih naravnih pravic, udarec v obličje boginji pravičnosti in strankarsko puščico v hrbet Avstrije. Živa duša ne čuti pri nas potrebe italijanske fakultete; ako pa hoče država res napraviti kulturno delo italijanski državljan, potem naj rajši kaj stori za dobrega, cesarju vdanega kmeta — kolona, ki ga po srednjeveškem načinu odira prevzetna laška signorinja!“

Kako pa to, da je vojaški pisec popolnoma prezrl slovenske kulturne zahteve? Ali te za moža ne eksistirajo? Ali se avtor ne zaveda, da so kulturno močni Slovenci najsilnejša opora države na Adrijanskem morju?

Poslanec Hrasky o položaju.

Državni poslanec Hrasky je dne 29. t. m. poročal o političnem položaju v Nimbргу.

Med drugim je rekel, da je parlament oslabil, ker je na krnilo uradniško ministrstvo, ki si ne more ustvariti nobene zanesljive večine. Izhod iz te nezdržljive situacije je po poslančevem mnenju samo razpust poslanske zbornice, vendar pa Čehi ne smejo uganjati desparatne politike.

Glede vlade je govornik naglašal, da ima prav rada, da se dežele nahajajo v obupnih finančnih razmerah, ker ji je ležeče na tem, da čim najbolj pristriže avtonomijo dežela.

Koncem shoda je bila sprejeta resolucija, v kateri se zahteva enoten češki klub v našem državnem zboru.

Slavnosti na Cetinju.

V ponedeljek dne 29. m. sta praznovala novi črnogorski kralj in kraljica svojo zlato poroko. V 450 let stari takoimenovani valaški cerkvi, v kateri sta bila poročena, se je obhajala zlata poroka.

Justh za splošno volilno pravico.

Iz Budimpešte javljajo:

Bivši predsednik ogrske zbornice Julij plem. Justh je napovedal velik shod v svojem volilnem okraju Mako v prilogi splošni volilni pravici na Ogrskem.

Razun Justha bodo na shodu govorili še nekateri drugi odlični člani Justhove stranke.

Srbski princ Aleksander o razmerju med Srbijo in Črnogoro.

Neki časnikar, ki je imel priliko, da se je razgovarjal s srbskim prestolonaslednikom Aleksandrom, ki se je izrazil sledeče o razmerju med Srbijo in Črnogoro:

„Proglašenje kraljem mojega deda, kneza Nikolaja, navdaja vsakega pravega Srba z odkritosrčnim veseljem. Mnenje, da je v Srbiji kedo, ki bi se ne veselil važnosti, ki jo ima Črnogora, ki je izšla svobodna in neodvisna iz zadnje balkanske krize, ki je postavila na tako skušnjo Srbijo in Črnogoro, je proti resnici. To bi bilo nelogično in proti zgodovini srbskega naroda. Vsako veselje Črnogore je veselje Srbije, vsaka njena bolečina je naša bolečina. Ako moj oče pošilja mene, mesto da bi šel sam, da izreče čestitke mojemu dedu in babici (ter črnogorskemu ljudstvu, je to zato, ker je moj oče bil bolan in še ni toliko ozdravil, da bi mogel podvzeti daljše potovanje po morju. Prinašam knezu Nikolaju in črnogorskemu narodu lastnoročno pismo mojega očeta in generalske znake srbske vojske, s katerimi hočeta srbski kralj in srbski narod odlikovati črnogorskega kralja. Prinašam seboj tudi znake novih činov, katere bodo moji trije strici, črnogorski principi, zavzemali v srbski armadi in moji vzvišeni in ljubljani babici veliki kordon reda Sv. Save, zaščitnika srbskega naroda. Gotovo je, da obišče moj ded v kratkem Petrograd, Sofijo in Beograd. V Beogradu bo sprejet knez Nikolaj navdušeno in bratsko, kar bo še enkrat dokazalo, da biva v Beogradu in na Cetinju eno sree.“

Raznoterosti.

Iz sodne službe. Pravni praktikant pri okrožni sodnji v Mariboru dr. Henrik Schreiner je imenovan za avskultanta v področju graške višje deželne sodnije.

Iz pošte. Za poštnega oficijanta na Pragerskem je imenovan Ludvik Wagner.

Ali se nam je bati kolere? Pri nas v Avstriji so sanitarne varnostne odredbe tako daleč napredovale, da se nam ni treba prehudo bati kolere. Kakor hitro se je dognalo za prve slučaje kolere, takoj se ji je že z vso energijo z novimi sredstvi napredujoče medicine in higijene napovedalo odločen boj. Bodimo torej mirni in ne bojmo se, da bi se v naših krajih vgnjezdila kolera. Skrbimo za zdravo pitno vodo, negujmo snago, živimo zmerno in kolera se nas ne bo polastila!

Odprto pismo. „Grazer Volksblatt“ od dne 30. t. m. prinaša odprto pismo dr. Antona Medveda, profesorja v Mariboru, na ljubljanskega pastorja dr. Hegemanna. Imenovani protestantovski pastor je poskušal pred časom v „Grazer Tagblattu“ ovreči v odprtem pismu na dr. Medveda nekatere obrambne trditve, ki jih je izrekel zadnji na znanem takoimenovanem protestnem shodu v Mariboru dne 30. jul. Sedaj odgovarja dr. Medved, ki se je vrnil iz daljšega potovanja. V daljšem članku dokazuje neresnico svobodomiselnih trditve o pariški jernejski noči in o prelivanju krvi krivovernikov. Dr. Medved temeljito na podlagi zgodovinskih virov pojasnjuje te znane zgodovinske fakte, ki jih nikakor ni povzročila katoliška cerkev, ampak so samo posledica političnih dogodiljajev ali pa takratnih juridičnih načel. Prepričani smo, da znani protestantovski-svobodomiselnih površenosti ta krepak, a zaslužen odgovor ne bo ravno ljub.

Romanje na Trsat. Kako lažejo. Da liberalci vedno in povsod lažejo in obrekujejo je tako znana stvar, da skoro ne zasluži, da bi jo še kdaj zabeležili. Vendar se pa včasih pripeti, da so v svoji lažnjivi iznajdljivosti naravnost nedosegljivi. Naslednje vrstice, ki jih brez komentarja prinašamo v zabavo in smeh zlasti onim, ki so se udeležili romanja na Trsat, so jasen dokaz za našo trditve. „Slov. Narod“ od dne 29. t. m. piše namreč v neki neumni notici med drugim: „Da bi se (pri romanju v sveto deželo) le tako ne zgodilo, kakor pri zadnjem romanju na Trsat, ko je čez 100 oseb zadnji dan odpovedalo svojo udeležbo, vsled česar so v zadnjem hipu, na kolo-dvoru, zahtevali od vsake osebe še toliko in toliko doplačila. Nastala je vsled tega cela revolucija. Ne-

kateri niso hoteli plačati ter se vsled tega niso udeležili romanja, drugi so pa le godrnjaje odšteli zahtevano doplačilo.“

Blamirani hofrat. Našega štajerskega vladnega hofrata zelo dobro poznajo (tudi drugod) po Slovenskem. Vsakdo, ki je le nekoliko pogledal v politično vrvenje ve, da hoče imeti hofrat povsod svojo roko in prvo besedo zraven. Ljubljanski „Slovenec“ od dne 29. t. m. prinaša pod zgorajšnjim naslovom daljšo notico, ki je zopet govoreč dokaz, kako nesrečen in nespreten politik je v vladinostvu, se potapljajoči Ploj. Evo vam odlomek iz zanimive karakterizacije: „Nihče se ni v Hribarjevi aferi bolj blamiral in pa osmešil, kot gospod hofrat Ploj. Od njega je prišel nasvet, pasti po zaključanju državnega zbora iz zasede v hrbet S. L. S. in ponujati vladi hlapčevsko službo“, da se omeha merodajna srca v prilogi Hribarju. Načrt je bil vreden hofrata in — Hribarja in Masaryka in Tresiča in drugih podobnih junakov, imel je to slabo lastnost, da je bil za nič in da je vsled tega popolnoma izpodlehel. Nasprotno: znanu je, da je ravno to malodušno in perfidno početje dalo vladi pogum, nastopiti brezobzirno zoper Hribarja. Hribar je kaznovan, ker si je dal svetovati od hofratskih možganov. Blamiran in osmešen pa stoji pred vso javnostjo na razvalinah Hribarjeve preteklosti in prihodnosti bistroumni hofrat.“ Ker hofrata dobro poznamo, nimamo prav nobenega vzroka dvomiti nad resničnostjo predstojee notice. Intrigranje in blamaže to so najbolj značilna svojstva naših vladinovev.

Vprašanje. Ali je storil dr. Kukovec le korak zaradi nadzorniškega vprašanja na Spodnjem Štajerskem? Naj se nam odkrito odgovori, da bo liberalno učitelstvo spoznalo svojega zastopnika. Naši poslanci Robič, Verstovšek, Korošec so storili svojo dolžnost in bi tudi uspeli, da niso liberalci na veselje vlade preprečili njih akcije.

Dr. Tavčar in dr. Triller sta vložila proti voditelju mladinev Ribnikarju tožbo. Pričakujemo, da se bo iz smrdljivega liberalnega gnezdišča zvedelo marsikaj zanimivega.

Iz Koroškega. Nemški listi poročajo, da so v soboto dne 27. t. m. aretirali v Feldkirchenu monsignora Kayser, ter da je izdan sodnijski ukaz, naj se aretuje monsignor Weiß, ki je pred časom odpotoval iz Celovca. Listi pišejo, da je vse to povzročila velika denarna kriza, ki je nastala pri podjetju Kayser in Palese. Govori se o primanjkljaju 3 milijonov kron. Koliko je na teh vesteh resnice, ne vemo in moramo vso odgovornost prepustiti nemškim listom.

Dr. Kahn odstopi. Pijevi korespondenci se javlja iz informiranega mesia, da se v cerkvenih krogih že resno računa z odstopom celovškega škofa dr. Kahna. Od onega časa, ko so se pred leti splašili na nekem vizitacijskem potovanju škofovi konji in mu je padel težak del prtljage na glavo, je njegovo zdravstveno stanje vedno slabše. (Skoro gotovo se lahko trdi, da bo dr. Kahn dobil v kratkem času koadjutorja.

Javna skušnja na kmetijski šoli v Št. Juriju ob juž. žel. V soboto dne 27. t. m. se je zaključil prvi tečaj na kmetijski šoli v Št. Juriju ob juž. žel. Pri tej priliki se je vršila javna skušnja, katere se je udeležilo 24 gojencev. Izpraševali so: ravnatelj gospod Ivan Belle, strokovni učitelj gospod Zidanšek, živinozdravnik gospod Uršič, ter pomožni učitelji gg. Kveder, Čulek in Recelj. Učenci so odgovarjali na stavljena vprašanja zelo točno ter so vzbujali občo pozornost. Že po tem prvem nastopu gojencev mora biti za vsakega jasno, da bo nam ta šola vzgojila celo vrsto umnih kmetovalcev. (Po skušnji je razdelil deželni odbornik grof Franc Attems gojencem spričevala ter je imel tudi nagovor. Med drugim je povedal, da je ravno v zadnjem času s pomočjo vlade izposloval še 20.000 K podpore, s katerimi se prikupi še nekaj zemlje in se šola izpopolni. Nadalje je tudi naznanil, da se prihodnje leto vpelje veronauk. K skušnji se je zbralo mnogo odličnega občinstva. S. K. Z. sta zastopala poslance Terglav in Vrečko, liberalce pa dr. Kukovec.

Podržavljenje okrajnih šolskih nadzornikov. Poroča se, da namerava nastavitni naučni minister grof Stürgkh okrajne šolske nadzornike kot državne uradnike. Vsem deželnim šolskim svetom so se doposlale okrožnice, v katerih se jih poziva, naj zbirajo akte in predlagajo ministrstvu, kako izvesti podržavljenje. Vsa sprememba se bo zvršila upravnim potom, ter bo prišel okrajni šolski nadzornik v IX. plačilni razred, nekateri tudi v VIII. Reforma se bo zvršila, korakoma.

Vspreh slovenskega rojaka. Dne 29. t. m. zvečer se je pela v dvorni operi na Dunaju po daljšem presledku Smetanova opera „Prodana nevesta.“ Kecal je pel naš slovenski rojak Julij Betetto, ki je imel vspeh večera na svoji strani. Občinstvo mu je navdušeno ploskalo ter ga štirikrat poklicalo na oder pri odprti sceni.

Hrvaški narodni dobrotnik. V Vinkovcih umrli dekan Stojanovič je zapustil dober del svojega premoženja za narodne svrhe. Med drugim je volil: 500 K gasilnemu društvu, 500 K gimnaziji, deški in deklški šoli 1000 K, pomočniški šoli 500 K, Hrvatskemu Sokolu 500 K, za siromašno deco 5000 K. Vsa ta društva so v Vinkovcih. Nadalje je zapustil klubu hrvaških knjižničarjev v Osjeku 10.000 K in Jugoslovanski akademiji v Zagrebu za izdajanje najboljšega dela o staroslovanski službi božji na Hrvaškem 5000 K.

Štajersko.

Mariborski porotniki. Za letošnje tretjo porotno zasedanje v Mariboru so izžrebani kot glavni porotniki: Aleksander Mydlil, trgovec; Feliks Novak, trgovec; Mihael Partl, kleparski mojster; Vincenc Seiler, zlatar; Franc Čuček, trgovec z delikatesami, vsi iz Maribora. Franc Ploj, veleposestnik v Zgorn. Porčiču; Konrad Golob, gostilničar v Zgornji Senarski; Franjo Freiham, posestnik v Št. Ilju v Slov. gor.; Josip Lorber, župan in veleposestnik pri Sv. Petru niže Maribora; Janez Šlik, posestnik pri Sv. Petru; Jernej Ferk, posestnik v Podgracu; Janez Kren, veleposestnik na Plaču; Franc Nekrep, posestnik v Rošpahu; Ludvig Petz, posestnik na Špičniku; Franc Urbančič, veleposestnik v Vilkomu; Fr. Wolmayer, posestnik v Vurmatsu; Franc Ferline, posestnik v Selnici ob Muri; Josip Reiter, posestnik v Ciršaku ob Muri; Franc Glaser, posestnik v Rušah; Matija Koren, posestnik v Morju; Simon Šaveder, kolarski mojster in posestnik na Teznu; Anton Marstschitsch, hišni posestnik in usnjari v Slov. Bistrici; Peter Novak, gostilničar in deželni poslanec v Slov. Bistrici; Franc Ozebek, posestnik v Jelovecu; Adolf Schramke, trgovec v Ptuj; Franc Wressnig, dimnikar v Ptuj; Vidvo Höhenwarth, trgovec, Spod. Breg pri Ptuj; Franc Paulinič, posestnik v Loparšiči; Anton Meieritsch, čevljarski mojster, v Ormožu; Ant. Skorčič, gostilničar in mesar v Ormožu; Ivan Vesele, trgovec pri Veliki Nedelji; Franc Horvat, gostilničar v Središču; Josip Farkaš, trgovec pri Sv. Juriju ob Ščavnici; Alojz Hibler, trgovec v Policah pri Radgoni; Franc Mravljak, veleposestnik pri Sv. Antonu na Pohorju; Andrej Grögl, gostilničar in lesni trgovec na Arlici. Nadomestni porotniki: Josip Antloga, izdelovalec jerbasov; Alojz Baizer, ključavničar; Rudolf Blum star., krovec; Karl Fritz, mesar; Anton Gollner, trgovski nastavljenec; Josip Hitzel, kovač; Anton Jellek, klepar; Pavel Kammerer, hišni posestnik in Avgust Krois, hišni posestnik, vsi v Mariboru.

Maribor. Tukajšnji tovarnar sodavice Ciril Kampl ima s svojim vozom resnično smolo. Še ni dolgo tega, ko se je njegov voz v Jožefovi ulici prekučnil in se je hlapec hudo obrezal in poškodoval, in že zopet se mu je prigodila nesreča. Dne 29. t. m. se je na potu v Kamnico prevrgel voz in osemletni deček K. Kager iz Maribora, katerega je Kampl seboj vzel na voz, je s tako silo padel na cesto, da je zadobil veliko rano na glavi. Ranjenega dečka so takoj šolske sestre v Kamnici za silo obvezale in mu rano očistile, potem so ga odpeljali v bolnišnico v Maribor.

Maribor. Danes dne 31. t. m. je umrla gospa Karolina Pirchan, mati mariborskega trgovca, v 70. letu starosti. Pogreb se vrši v soboto dne 2. septembra popoldne.

Maribor. Že več let se je reševalo vprašanje novega poslojja za razne državne urade. Listi poročajo, da se bode v bližnjem času začelo s pripravljanimi deli. Sestavil se je že stavbeni odbor, ki sestoji iz sledečih članov: okrajni glavar mariborski Weiss pl. Schleussenburg kot zastopnik notranjega ministrstva, višji finančni svetnik pl. Weiss-Ostborn kot zastopnik finančnega ministrstva, nadinženir Neumann kot stvbeni vodja in inženir Freymut kot stavbeni nadzornik. V stavbenem odboru je tudi zastopnik finančne prokuratorje. Odboru predseduje višji stavbeni svetnik Seibt od graškega nameštništva. Te dni se bodo razpisala posamezna dela, tako da se bo že letošnje jesen začelo s stavbo. Stavba bo dolga pri glavni fronti 91 metrov, stranska bo pa imela dolžino 56 metrov. Stavba se mora dogotoviti v dveh letih.

Vuzenica. V pondeljek dne 29. avgusta ponoči je vlak povozil 18letnega delavca Andreja Železnika, ki se je iz samoumorilnega namena vlegel na prog.

Pobrezje. Ko se je v nedeljo dne 28. t. m. zvečer Jožef Kek, mizarski pomočnik s Pobrezja, nekaj vinjen vračal po občinski cesti iz Cerkove domov, ga je neki neznan fantalin zahrbtno napadel. Sunil ga je dvakrat z nožem v hrbet in ga hudo ranil. Zločinec je zbežal.

St. Ilj v Slov. gor. Iz Slovenskih goric se bodo na otvoritveno slavnost Slovenskega doma pripeljala nekatera društva na okinčanih vozovih, kar bo posebno slovesen vhod zelo povzdignilo. Prosimo, da vsa društva, ki se bodo slavnosti v St. Ilju dne 8. septembra udeležila, naznanijo to podružnici „Slovenske Straže“ v St. Ilju v Slov. goricah. — Na slavnost posebno vabimo društvene pevske zборе. — Posebna vabila na slavnost se ne bodo pošiljala.

V nedeljo dne 4. septembra v Jareninu! Bralno društvo v Jareninu obhaja prihodnjo nedeljo slavnost 20letnega obstanka. Na vspredu je slavnostni govor gospoda Vlado Pušenjaka, igra, petje in razne druge prijetne zabave. Sodelovalo bo pri ljudski veselici mariborsko Glasbeno društvo. Jareninsko bralno društvo je bil prvo na ogroženi jezikovni meji med Spielfeldom in Mariborom, ki je začelo gojiti narodno zavest, njemu gre hvala, da je ljudstvo na tej meji probujeno. Zatorej, Slovenci, dne 4. septembra v Jareninu!

Slov. Bistrica. Zadnjič smo poročali, da so dne 20. t. m. neki fantje napadli pri Črešnjevcu 51letnega berača Valentina Dvoršaka in ga na nečuden način oskrunili. To ni bilo resnično. Orožniki iz Slov. Bistrice so sedaj celo stvar preiskali in dognali, da je bilo vse le fingirano in laž. Dvoršaka je oskrunila njegova 26letna žena sama dne 22. t. m. Dvor-

šak, kateri je bil že mnogokrat tepen od svoje žene, živi v večnem prepiru z njo. Zato ni čudež, da ga je žena na tak surov način oskrunila. Orožniki je ženo aretirali, zaprli in jo oddali mariborski okrožni sodnji.

Ptuj. Na Bregu pri Ptuj je izbruhnil dne 29. avgusta predpoldne velik požar. Pogorelo je pet sloopij. Kako je ogenj nastal se še ni dognalo. Škoda je velika, posebno ker so zgoreli tudi vsi spravljani pridelki. Posestniki so bili zavarovani za manjše svote.

Meža ob Dravi. Dne 26. t. m. so šli na povelje postajnega načelnika v Spodnjem Dravogradu tri železn. uslužbeni k Pernačovi parni žagi po žagavico. Ko so ti trije spravljali žagavico v košare, padel je en poldrugi meter dolgi kos lesa 31letnemu Janezu Hinterbergerju tako nesrečno na prsa, da se je takoj nezavesten zgrudil. Prepeljali so ga v slovenjgraško bolnišnico, kjer je še isti dan umrl. Žagar je prišel vsled neprevidnega ravnanja v sodniško preiskavo.

Poljčane. Vabimo na veselico, ki jo priredi Dekliška zveza dne 4. septembra 1910 ob 3. uri popoldan v prostorih domače šole. Vspored: 1. Pozdrav. Govori Jožefa Košir. 2. Venček narodnih pesmi. Poje domači zbor. 3. Pomen izobraževalnega društva za dekleta. Govori bogoslovec Rezman. 4. Dve materi. Igra s petjem v 4 dejanjih. 5. Lahko noč. Poje domači zbor. Med odmori udarja tamburaški zbor domače Mladeniške zveze. Vstopnina: sedeži 50 v, stojišče 30 v.

Zetale. Pogorelo je poslopje posestnika Dajuka. Pri tem je zgorel tudi triletni domači sinček. Še-le po požaru so našli njegove ožgane kosti v nekem kotu hiše.

Celje. (Ali je to dopustno?) V Rauscherjevo lekarno (Lekarna pri Orlu) v Celju je prišla neka Slovenka po zdravlila. Lekarniški uslužbeni pa Slovenki niso hoteli dati zdravil, zato ker je zahtevala v slovenskem jeziku. (Ali je to dopustno? Mislimo, da ne, in če bi se zgodilo v slovenski lekarni, da bi Nemcu ne hoteli dati zdravil, potem bi gotovo poklicana oblast poučila slovenskega lekarnarja, kaj se sme, in kaj se ne sme. Radovedni smo, če bo oblast opozorila tega nemškega lekarnarja na njegove dolžnosti.)

Središče. Po nemarnosti starišev, ki so krivi, da njihovi otroci pridejo do žveplenk, zgodila se je v nedeljo dne 28. t. m. popoldne nesreča. Pogorelo je gospdarsko poslopje, nekdanj last Marije Dečko, zdaj last središke kapele, podružne cerkve. Hitri pomoči ognjegasev iz Središča in okolice se je zahvaliti, da se ni užgala tudi hiša in hlevi. Ko bi se zadnje zgodilo, užgale bi se še tri ali štiri hiše v gospdarskimi poslojji vred in tudi cerkve ne bi bilo mogoče rešiti.

Ljutomer. Vspored Ipavčevega večera, ki ga priredi Slovensko pevsko društvo v nedeljo dne 4. septembra v gostilni gospoda Seršena v prid spomenika skladateljev dr. Gustava in dr. Benjamina Ipavca: 1. Brata dr. Gustav in Benjamin Ipavec. Govori pravnik gospod Vekoslav Vršič. 2. Benj. Ipavec: „Kdo je mar“, moški zbor z spremljevanje klavirja. 3. Gustav Ipavec: „Mrzel večer“, mešani zbor. 4. B. Ipavec: „Podoknica“ in „Molitev“ iz opere „Teharski plemiči“, samospjev in dvospjev s klavirjem. 5. G. Ipavec: „Slovenec sem“, moški zbor. 6. Gustav Ipavec: „Predica“, ženski zbor. 7. Benjamin Ipavec: „Domovini“, moški zbor z bariton- in tenor-solo. 8. Gustav Ipavec: „Pod prozorom“ (besede Stanka Vraza), mešani zbor. 9. Benjamin Ipavec: Romanca iz operete „Tičnik“, samospjev s klavirjem. 10. Gustav Ipavec: Čveterospevi: a) „Planinska roža“, b) „Sredi vasi“, c) „V mraku.“ 11. Gustav Ipavec: „Naše gore“, mešani zbor. 12. Gustav Ipavec: „Savska“, moški zbor. 13. Gustav Ipavec: „Lahko noč“, mešani zbor s tenor-solo. Pri prosti zabavi: „Mornarska“, „Pozdrav“, „Pod lipo“, „Slovenska dežela“, „Zvečer.“ Vsi navzoči pojo: „Zvezda“ in „Vse mine.“ — Vstopnina 40 vin., za obitelj 1 K. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

Pameče pri Slovenjgradu. Dne 18. t. m. je utonil v valovih Soče tukajšnji rojak Rudolf Rubin. Bil je trezen in varčen mladenič in še-le lansko leto potrjen v vojak. V začetku avgusta je bil še na dopustu doma zdrav in vesel. Bodi mu lahka tuja zemlja!

Dekliški shod pri Sv. Trojici v Slov. goricah. V nedeljo dne 11. septembra 1910 se vrši za mladenke Slov. goric, Ščavniške doline in Murskega polja dekliški shod pri Sv. Trojici v Slov. goricah. Ako bo lepo vreme, se vrši shod pod lipo pred samostanom, ob slabem vremenu pri gospodu Mlinariču. Ob 10. uri je pridiga in slovesna sv. maša. Zborovanje se začne ob 12. uri. Pozdrav govori članica trojiške dekliške družbe. Slavnostni govor ima voditeljica Z. S. D. Anica Kren. O gospodinjstvem poklicu slovenskih mladenk govori Bernhard-Kurnikova. Beseda o obrambno-izobraževalnem delu slovenske (mladenke), nato sledijo pozdravi mladenk. Po shodu sklepna beseda v cerkvi in slovesne večernice. Slovenske mladenke na shod!

Na Vranskem je umrla dne 30. t. m. gostilničarjeva soproga Ana Lukman, rojena Žgank. Bila je vrta žena, zlača mati, skrbna gospodinja. Naj v miru počiva!

Zabukovje. Kdo vozi liberalen voz v naši občini? Za oje vleče gospod Jože Božič, krčmar in mlinar. Ker je postal za časa svojega županovanja jako rejen, se pri tem delu jako poti, pa njemu to nič ne stori, ker ve, da dela za „blagor“ ljudstva in ker je

njegov največji „prijatelj.“ Pri sprednjih kolesih ričeta voz gospoda učitelja Srbrnič in Eržen. Ta dva sta pa jako suha, ker jima še ni ljudstvo spletlo lovorjevega venca za njuno „zaslužno“ delovanje in ju ni še ovenčalo. Ta dva gospoda si zelo prizadevata, da bi voz hitreje šel naprej. Pri zadnjih kolesih tišita voz gospod Miha Alič, občinski tajnik, kateri se ima za zelo učenega človeka, ker zna tudi nemško pisati in brati, in pa gospod Alojz Božič, prihodnji veletrgovec v Zabukovju. Tudi tema dvema je veliko mar za ljudski „blagor.“ Liberalen voz pa drdra po blafu in po kamenju in temen oblak ga zakriva. Njegovi vozniki pa se trudijo in napejajo, ne gledajo ne na levo in ne na desno stran, ne zmenijo se, če jim noga krvave od težavnega pota, njihovi cilji so še daleč, a čas njihovega življenja je še kratek. Zato pa mu hočejo žrtvovati vse, kar imajo. Če pa ljudstvo zahteva poldneven pouk, tedaj pa se tresajo v strahu, da se prebrne liberalen voz. Naši drugi liberalci ali naprednjaki ne vedo prav nič, kaj je to liberalizem, ampak samo dirjajo za tem vozom.

Konjice so imele dne 28. avgusta zgodovinsko znamenit dan. Že priprave poprejšnjega večera so kazale, da se ima tu vršiti znamenita slovesnost. Železniška postaja je bila polna ljudstva, ki je pričakovalo ljubljene nadpastirja, rojaka konjiškega. Prvi slavalok je bil v bližini Šuterjeve gostilne. Tu je bilo zbrano prebivalstvo konjiške nadžupnije, duhovništvo, uradništvo, učiteljstvo in mladina, da slovesno sprejme ekscelenco knezoškofa lavantinskega. V krasno zbranih besedah ga nagovorijo gospod nadžupnik, okrajni glavar, tržki in okoliški župan, mladina in drugi. V procesiji spremlja množica vernega ljudstva svojega nadpastirja v nadžupniško cerkev. Zvečer je bila po trgu bakljada z godbo slovensko-bistriško. Pred župniščem se okoli osme ure zberejo tržani in okoličani ter prižgejo krasen umetalen ogenj. Knezoškof pride med množico, ki ga veselo pozdravlja. Drugo jutro je bil ob osmih slovesen vhod duhovščine, ki je prišla mnogoštevilno iz vseh krajev k slovesnosti, v nadžupniško cerkev. Tu izvrši knezoškof v prisotnosti celjskega opata in ptujskega prošta, dekanijske in tuje duhovščine, zastopstva raznih uradov in korporacij slovesne obrede v posvečenje novega dostojanstvenika (arhidiakona Franca Hrstelja. Kakor on smejo zanaprej konjiški nadžupniki nositi pri slovesnih cerkvenih opravilih škofovske insignije (veržico, palico, mitro itd.). Po končanih obredih spregovori ekscelencia izpred oltarja o nastanku in pomenu arhidiakonata konjiškega. Potem pa je slovesna pridiga na pridiznici. Ž znano zgornostjo poda nadpastir zgodovino in pomen novega dostojanstva, povdarja, kako je z mnogim trudom od presvitlega cesarja in od svetega očeta izposloval svoji rojstni župnji to čast. Potem pa vspevobuja vernike na podlagi svetega evangelija k češčenju prečistega Srca Marijinega v vznesenih, navdušenih besedah, da je bilo ljudstvo kar ginjeno. Popoldne pogosti arhidiakon ekscelenco, kneza Windischgrätza, zastopnike uradništva, učiteljstva in raznih korporacij, duhovščino in razne znanee v svojem župnišču prav ljubeznjivo. Pri tej priložnosti se je slišalo mnogo lepih napitnic, pri katerih se je v prav lepi luči kazala ljubezen do svete Cerkve in njenih predstojnikov, pa tudi udanost do ljubega vladarja in domovine. To so le nekatere poteze znamenitega dneva, ki bo ostal Konjičanom in vsem tujim gostom v neizbrisnem spominu. Bil je res dan veselja in radosti.

Kolera.

Listi poročajo, da je minila nevarnost, da bi se kolera razširila.

Na Dunaju ni bilo zadnje dni nobenega novega slučaja kolere. Dunajsko prebivalstvo je pomirjeno.

Iz Ljubljane se poroča, da so vesti, da bi se pojavila v ljubljanski garnizijski bolnišnici kolera, neresnične. Zbolela sta le dva vojaka na legarju.

Na Ogrskem še niso varni pred kolero. V Požunu se nahaja še sedaj parnik „Regensburg“, po katerem se je zanesla kolera na Dunaj. Pri boleli Trnka so zdravniki konstatirali cholera asiatica. Vojak Janez Suscek, ki se je peljal po železnici v Pulj k orožnim vajam, je v bližini Požuna obolel na znakih kolere. Vlak so ustavili, rezervista spravili v bolnišnico, ostale potnike in železniški voz pa desinficirali. V Budimpešti se je tudi pojavil en smrtni slučaj kolere.

V Bukarešti je zbolela ena ceļa rodbina na kolero.

V Berlinu je umrl nek služabnik na znakih kolere. Neka gospa in dva otroka sta istotako v opazovalnici zaradi kolere.

V južni Italiji, v Barleti, Trani, Molfetta, Andria, Spinacola, Canossa, San Fernando, Trinitapoli in Marguerita je zbolelo te dni na novo 25 oseb, 16 pa jih je umrlo na kolero.

V Rusiji je v guberniji Cherson od začetka kolere do sedaj obolelo 3284 oseb, 1465 pa umrlo, v Poltavi obolelo 2435 in 1026 umrlo. V Odesi je obolelo 505 oseb, umrlo pa 270 oseb.

V Carigradu je umrl tudi en potnik na kolero, dva pa sta obolela.

Splošno pa se opazuje, da ni več resne nevarnosti.

Poslano:

Dr. Th. Bergman, Maribor
ordinira zopet 'od 9—10. ure predpoldne in
od 2.—3. ure popoldne.

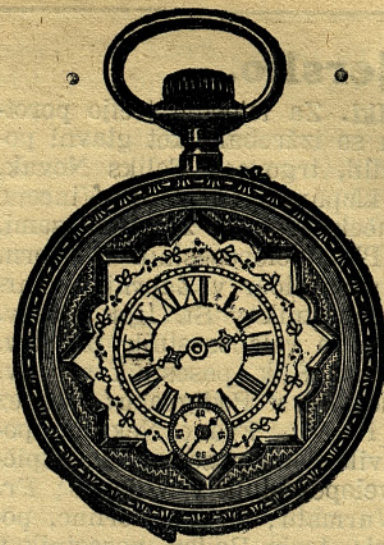
Dva dijaka

sprejme na stanovanje in
hrano z dobro postrežbo po
nizki ceni J. P. Šunko, Ma-
ribor, Kasinska ulica št. 2.
114

Vage

za vagon, voze (most-
ne), centimalne, škalove,
decimalne, za živino,
tablicove in vsake dru-
ge vrste za gospodarske
in obrtniške namene iz-
deluje ter priporoča po
nizkih cenah

Jos. Kaláb,
tovarna za vage,
Brno, Zidenice Moravsko.
80 slovanska obrt.

Svoji k svojim!

Urar, očalar
in zlatar

Franjo Bureš

Maribor

Tegethofova cesta 39

peró kolodvorom, priporoča
svojo bogato zalogo zlat-
nine, srebrnine, ur i. t. d.,
po najnižji ceni.

Tovarniška zaloga

vsakovrstnega papirja, pisalnih in risalnih po-
trebščin, trgovskih knjig na debelo in drobno pri

Goričar & Leskovšek, Celje

Graška ulica št. 7.

Lastna zaloga šolskih zvezkov, risank in risalnih skladov po novih pred-
pisih. — Zaloga vseh tiskovin za urade.

Zaloga pohištva Prodaja gozdov

se vrši 18. in 19. avg. v
Sockem pri Gornji Ponikvi.
Gozdi so bili nekdanj last
graščine Zalag. Prodajalo se
bo v razdeljenih kosih. 113

Franz Pleteršek,

Maribor, Koroška ul. 10

priporoča čast. du-
hovščini in sl. občin-
stvu svojo veliko za-
logo raznovrstnega
pohištva, iz trdega in
mekkega lesa. Oprave
za kuhinje, jedilnice,
spalnice, Divane, vlo-
žnike, matrace, stole,
ogledala. Zelezne po-
stelje za otroke.

Vse po najnižjih cenah.
Domače delo.

Uradne =
= zavitke

priporoča

Tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

6 belih

rjuh zelo debele in zarobljene
po 2 m 14 K, po 2 1/4 m po
16 K, iz domačega lanenega
platna po 2 m 18 K, po 2 1/4
m 20 K, razpošilja franko
narodna veletrgovska hiša

R. Stermecki v Celju.

Slovenci! Podpirajte svoje somišljenike!

Slovenska trgovina

J. N. Šoštarič, Maribor

samo Glavni trg št. 19

priporoča p. n. občinstvu svojo veliko
zalogo svakovrstnega najnovejšega in
najmodnejšega blaga iz samo prvih in
najboljših tovarn.

z modnim in manufakturnim blagom
ter krojaškimi potrebščinami - - -

Postrežba točna in stroga solidna. :: ::

Gramofone s slovenskimi ploščami, čistim in
jasnim glasom iz najboljših tovarn.

10 Priznana najboljša igla za gramofone.

Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Umetni zavod za slikanje na steklo

Maks Tušek : Ljubljana

Sv. Petra nasip št. 7

se priporoča preč. duhovščini in cerkvenim predstojnikom
za izdelovanje slikanih cerkvenih oken, in vse v te stro-
ko spadajoča dela po najnižji ceni.

Načrte in proračune na razpolago.

Restavracija

Narodni dom
v Mariboru.

Izhorna kuhinja, izvrstna vina ka-
kor: haloško, ljutomersko, dr. Thur-
nejev muškatelec, mozlec, vinarec,
bizeljčan, konjičan itd.

Pivo iz budjeviške češke pivovarne.

Po letu udobno kegljišče. Vrtni paviljon
Sobe za tužce.

Za obilni obisk se priporoča 37

Lojzika Leon.

Edina slovenska kislá voda,
Tolstovrška slatina

je po zdravniških strokovnjakih priznana med
najboljšimi planinskimi kislimi vodami, je
izborno zdravilo

za katere v grlu, pljučih, želodcu in črevesih, za želodčni
krč, zaprtje, bolezni v ledvicah in mehurju ter pospešuje
tek in prebavo. Tolstovrška slatina ni le izborno zdravilna,
temveč tudi osvežujoča namizna kislá voda. Odlikovana je
bila na mednarodni razstavi v Inomestu 1896. in na hi-
gijenični razstavi na Dunaju 1899.

Naroča se pri oskrbnístvu Tolstovrške slatine, pošta
Guštanj, Koroško, kjer se dobe tudi ceniki in prospekti.
Del čistih dohodkov gre v narodne namene.
Slovenci! Svoji k svojim! Zahtevajte povsod le Tolstovrško
slatino! Vsaka slovenska gostilna naj ima le edino sloven-
sko kisló vodo.

NAŠIM GOSPODINJAM

priporočujemo priznano najboljši prídátek za kávo
„ZAGREBSKI pravi FRANCK“ s kavnim
mlińčkom, kot izvrstni domači izdelek. 52

Na debelo!

Priporoča se

Na drobno!

edina narodna trgovina

galanterijskega, norimberškega in modnega blaga, kakor
tudi igrač.

Prica & Kramar v Celju

na voglu Graške- in Krožne ceste. 68

Brzjaví: „Kamnoseška in-
dustrijska zadruga Celje“. Prva južnoštajerska kamnoseška industrijska družba Brzjaví: „Kamnoseška in-
dustrijska zadruga Celje“.

Edino narodno kamno-
seško podjetje v CELJU.

Stavbena in umetna kamnoseška
::: obrt s strojnim obratom. :::

Izvrševanje vseh stavbenih del:
kakor stopnic, fasad, podbojev,
pomolov, nastavkov itd. iz različ-
::: nih kamenov in cementa. :::

Specialna delavnica in pod-
barski atelje za umetna cerkvena
dela kakor: altarjev, obhajilnih
miz, prižnic, kropilnih in krstnih
::: kamnov itd. :::

Brušenje, puliranje in struganje
::: kameña s stroji. :::

Mnogoštevilna zaloga nagrobnih
spomenikov iz različnih marmornih
vrst granitov in sijenitov po razno-
vrstnih narisih in nizkih cenah.

Naprava zidanih ali betoniranih
::: rodbinskih grobišč (rakov). :::

Tlakovanje cerkva, dvoran in
hodnikov s šamotnim ali cementnim
::: tlakom. :::

Izdelovanje pohištvenih plošč iz
različnih najbolj idočih marmornih
::: vrst v vseh oblikah. :::
Popravljanje spomenikov, udela-
::: vanje napisov v iste. :::

Robert Diehl, žganjarna, Celje

priporoča svojo doma
žgano slivovko, tropi-
novce, vinskó žganje,
brinjevec kakor tudi

štajerski
konjak.